

ת"פ 10049/02/13 - מדינת ישראל נגד שמעון ציאני

בית משפט השלום בכפר סבא

15 מרץ 2015

ת"פ 10049-02-13 מדינת ישראל נ' ציאני

לפני בעניין:	כב' השופט מיכאל קרשן המאשימה	מדינת ישראל
נגד הנאשם		שמעון ציאני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מזרחי ועו"ד אבי שגב

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד אורן שפקמן

גזר דין

1. הנאשם, שמעון ציאני יליד 1987, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום בביצוע **שבע עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986, **גניבה והפרת אמונים בתאגיד**, לפי סעיף 425 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**"); **התחזות כאדם אחר במטרה להונות**, לפי סעיף 441 רישא לחוק; **וגניבה בידי עובד**, לפי סעיף 391 לחוק.

ביום 10.9.2014 צרף הנאשם תיק נוסף, ת"פ 33242-05-14 (שלום פתח תקווה), והורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום שם בביצוע עבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק; **זיוף**, לפי סעיף 418 לחוק; **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 לחוק.

2. כתב האישום בתיק העיקרי מחזיק שמונה אישומים: האישומים הראשון עד הרביעי עניינם שימושים לא מורשים (בהיקפים נמוכים יחסית) שעשה הנאשם בחודש אוגוסט 2011 במספר כרטיס חיוב השייך לאדם בשם יאיר הרפז. האישום החמישי מתאר את האופן בו השיג הנאשם, אגב עבודתו כנציג מכירות של חברת "הוט", פרטי כרטיס חיוב של אדם אחר - יצחק אושרוביץ, ועשה בהם שימוש על מנת לשלם חיובי פלאפון בסך כולל של כ-1,500 ₪ ולצורך קניית מכשיר טלפון נייד מסוג בלקברי. האישום השישי עניינו רכישת מחשב בשווי 3,699 ₪ באמצעות פרטי כרטיס החיוב האמור. האישום השביעי עניינו שימוש נוסף בכרטיס החיוב של אושרוביץ בסכום של 838 ₪ והתחזות כאחר לשם

השלמת העסקה. האישום השמיני עניינו גניבה בשנת 2010 ממעבדו דאז של הנאשם של סיגריות בשווי כולל של 7,376 ₪.

כתב האישום בתיק הצירוף עניינו נטילת שיק השייך לגב' לודמילה נמירובסקי שבביתה שהה הנאשם במהלך חודש פברואר 2013, זיוף חתימת המתלוננת ומסירתו לחברה בה עבד הנאשם אותה עת כשיק ביטחון, יחד עם יפוי כוח מזויף על שמה של המתלוננת.

3. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת אחת מחודש יולי 2011, שעניינה עבירות גניבה, מרמה, זיוף והונאה בכרטיס חיוב, שבוצעו במסגרת שני אירועים שונים (ת"פ 463-11-10). בית המשפט (כב' השופטת מרשק מרום) קיבל את הסדר הטיעון בין הצדדים וגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים, קנס של 3750 ₪ ופיצוי לנפגע העבירה 1250 ₪. **עונש המאסר המותנה הינו חב הפעלה בהליך זה.**

4. לבקשת הנאשם נערכו אודותיו שני תסקירי מבחן. התמונה העולה מן התסקירים עגומה למדי. הנאשם התקשה להתמיד במקומות עבודה והוא גר עם אמו. בגיל צעיר אובחן כבעל בעיות התנהגות קשות. הוא גויס לצבא אך נפקד במשך שנה תמימה ובהמשך פנה לקב"ן וקיבל פטור מהמשך השירות. הנאשם סובל מהפרעת אישיות אנטי-סוציאלית ולא מתפקד במסגרות. הנאשם הסביר כי הרקע העומד ביסוד ביצוע העבירות הוא קשר זוגי ורצונו להרעיק מתנות על בת הזוג. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה.

נוכח ההתרשמות כי יתכן והנאשם בשל כעת לטיפול נדחה הדיון לבקשת שירות המבחן בשלושה חודשים. מהתסקיר המשלים עולה כי קיימת אצל הנאשם נזקקות טיפולית גבוהה ובסופו של דבר הוצע להעמידו במבחן, לצד הפעלת המאסר המותנה בעבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד רינת מזרחי, פרטה בטיעוניה את מתחמי העונש ההולמים את מעשי הנאשם, בנסיבותיהם, ובסופו של דבר עתרה להשית על הנאשם עונש של 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על-תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי לקורבנות העבירות.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אורן שפקמן, הפנה לכל הנסיבות הקיימות בתסקיר ולרקע אשר הוביל לביצוע העבירות. בקשת ההגנה היא לקבל את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות.

7. לאורך תקופה הצליח הנאשם לגנוב ולקבל במרמה כספים, תוך נקיטת מעשי זיוף והונאה כלפי מספר רב של קורבנות ותוך ניצול האמון שנתנו בו מעבידיו השונים. הנאשם לא הציג נתונים כלשהם לעניין החזרת איזה מכספי הגזל.

8. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק).

בבואי לעצב את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, אתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע מעשי העבירה (הגנה על הקניין הפרטי, הגנה על אמינות הליכות המסחר וכן הגנה על הסדר החברתי), במידת הפגיעה המשמעותית בערכים אלה ובמדיניות הענישה הנהוגה [ראו למשל עפ"ג (ת"א) 40196-12-13 **וואשאדי נ' מדינת ישראל** (23.1.2014)].

9. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, מחד גיסא: תכנון מוקדם, חזרתיות, הנזק שנגרם כתוצאה ממעשי העבירה והניצול לרעה של הנאשם את נגישותו למסמכי החברה ולאמצעי תשלום של המתלוננים השונים, ומאידך גיסא: הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: הרצון העז להעניק מתנות יקרות ערך לבת זוגו אשר גרמו לנאשם לפעול ללא שיקול דעת, החלטתי לקבוע בעניינו של הנאשם את מתחמי העונש הבאים:

בהליך העיקרי יעמוד מתחם העונש ההולם על 8 עד 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת כעונש עיקרי.

בתיק הצירוף יעמוד מתחם העונש ההולם על 6 עד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת כעונש עיקרי.

10. לא מצאתי לנכון לסטות ממתחמי העונש שקבעתי בעניינו של הנאשם לצרכי שיקומו. לא עולה מן התסקירים כי הנאשם עשה מאמצים כלשהם על מנת להתחיל שיקום או טיפול בבעיותיו החוזרות. הנאשם אמנם טען שפנה לשיקום תעסוקתי אך לא המציא לשירות המבחן כל מסמך בעניין זה.

חשוב לציין כי הנאשם עבר חלק גדול מן העבירות כאן זמן קצר מאוד לאחר שעמד בבית המשפט והביע חרטה על ביצועם של מעשים דומים להפליא במסגרת ההליך הקודם. בית המשפט באותו עניין הלך לקראת הנאשם כברת דרך בקבלו את הסדר הטיעון המקל בו נתקשרו הצדדים, ונתן לו הזדמנות לשקם את חייו. אין ספק כי הנאשם הבין בצורה שגויה את המסר הנדרש.

11. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש שקבעתי. בשלב זה יש לתת את הדעת לכלל הנתונים הבאים העומדים לזכות הנאשם: הודאתו של הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי ומגלמת נטילת אחריות; הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו; נסיבות חייו של הנאשם ומצבו הכלכלי והנפשי; וכן המלצת שירות המבחן.

לעניין הקנס הבאתי בחשבון את העובדה כי לנאשם חובות גדולים בהוצאה לפועל.

12. מנגד לא יפקד מקומם של שיקולים לחומרא: הצורך בהגנה על קניינו של הפרט, ריבוי העבירות, ריבוי הקורבנות, הנזק שנגרם לקורבנות, הצורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות וכן הצורך להרתיע את הציבור הרחב בתחום עבריינות זה (סעיף 40 לחוק).

13. לאחר ששקלתי את מלוא הנתונים לחומרא ולקולא, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן שמונה (8) חודשים.

אני מפעיל נגד הנאשם את המאסר המותנה בן ארבעת החודשים שגזר עליו בית משפט זה (כב' השופטת מרשק מרום) בת"פ 4637-11-10 ביום 5.7.2011 במצטבר.

סך הכול ירצה אפוא הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1.7.2015.

ד. הנאשם יפצה את נפגעי עבירותיו כדלקמן:

- 800 ₪ לעד תביעה 4.
- 6,000 ₪ לעד תביעה 10.
- 7,300 ₪ לעד תביעה 13.
- 500 ₪ לעד תביעה 1 בתיק הצירוף.

הנאשם יפקיד את כספי הפיצוי במזכירות בית המשפט עד ליום 1.7.2015. המאשימה תיידע את נפגעי העבירה אודות סכומי הפיצוי שנפסקו ותמסור את פרטי הנפגעים למזכירות תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ה"ד באדר תשע"ה , 15 מרץ 2015, במעמד הנוכחים.